

Bryssel 18.5.2022
COM(2022) 222 final

2022/0160 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun direktiivin (EU) 2018/2001, rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2010/31/EU ja energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa asetetaan energiatehokkuus ja uusiutuva energia puhtaaseen energiaan siirtymisen keskiöön. Nykyiset kansainväliset jännitteet, jotka ovat seurausta Venäjän hyökkäyksestä Ukrainaan, yleinen geopoliittinen tilanne ja energian erittäin korkeat hinnat ovat lisänneet tarvetta nopeuttaa energiatehokkuuden parantamista ja uusiutuvan energian käyttöönottoa unionissa. Tavoitteena on luoda energijärjestelmä, joka on riippumattomampi kolmansista maista. Nopeuttamalla vihreää siirtymää uusiutuvaan energiaan ja parempaan energiatehokkuuteen voidaan vähentää päästöjä ja riippuvuutta fossiilisista tuontipolttoaineista sekä tarjota kohtuullisia energian hintoja Euroopan kansalaisille ja yrityksille kaikilla talouden aloilla.

Energiatehokkuutta ja uusiutuvaa energiaa koskevissa unionin tavoitteissa olisi otettava huomioon kiireellinen tarve nopeuttaa energiatehokkuuden parantamista ja uusiutuvan energian käyttöönottoa, minkä vuoksi tavoitteita olisi kiristettävä. Nämä tarkistettavat tavoitteet korvaavat 14. heinäkuuta 2021 hyväksytyissä ehdotuksissa energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU¹ uudelleenlaadintaa ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun direktiivin (EU) 2018/2011² muuttamista koskevissa ehdotuksissa esitettyjen tavoitteiden muutoksen.

Kun lisäksi otetaan huomioon, että rakennusten osuus energiankulutuksesta on 40 prosenttia ja energiaan liittyvistä suorista ja epäsuorista kasvihuonekaasupäästöistä 36 prosenttia, on tarpeen lisätä aurinkosähkölaitteistojen käyttöönottoa rakennuksissa. Tämä on yksi nopeimmista tavoista saada käyttöön uusiutuvaa energiaa laajassa mittakaavassa, vähentää fossiilisten polttoaineiden käyttöä rakennuksissa ja nopeuttaa niiden energiankulutuksen hiilestä irtautumista ja sähköistämistä.

Lisäksi pitkät ja monimutkaiset hallinnolliset menettelyt on todettu yhdeksi merkittävimmistä esteistä investoinneille uusiutuviin energialähteisiin ja niihin liittyvään infrastruktuuriin. RES Simplify -tutkimuksen väliraportista, joka on laadittu komissiolle³ ja julkaistaan yhdessä tämän ehdotuksen kanssa, käy ilmi, että hallinnolliset ja verkkoon liittyvät kysymykset muodostavat noin 46 prosenttia kaikista todetuista esteistä, ja tämän prosenttiosuuden odotetaan kasvavan tulevaisuudessa. Eräiden laajalle levinneiden uusiutuviin energialähteisiin perustuvien teknologioiden, kuten tuulivoiman ja aurinkosähkön tapauksessa hallinnollisista esteistä tulee koko ajan muunlaisia esteitä keskeisempiä. Kun energiakäänne etenee, uusiutuvat teknologiat kypsyvät ja hankkeista tulee vähemmän riippuvaisia tukijärjestelmistä, hallinnollisten esteiden merkitys kasvaa.

Uusiutuvan energian hankkeiden hallinnollisiin menettelyihin liittyviä tavallisimpia esteitä RES Simplify -tutkimuksen⁴ mukaan ovat byrokraattiset rasitteet, läpinäkymättömät prosessit, oikeudellisen johdonmukaisuuden puute sekä puutteelliset ja epämääräiset puitteet ja ohjeet,

¹ COM(2021) 558.

² COM(2021) 557.

³ Tekninen tuki uusiutuvia energialähteitä koskevan politiikan kehittämiseksi ja täytäntöönpanolle – uusiutuvia energialähteitä käyttävien laitosten lupamenettelyjen ja hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistaminen ("RES Simplify"). <https://data.europa.eu/doi/10.2833/239077>.

⁴ RES Simplify -tutkimuksessa määritetään ja luokitellaan erilaiset hallinnolliset esteet, joita uusiutuvan energian hankkeissa kohdataan. RES Simplify -väliraportti, sivut 14–16.

jotka johtavat siihen, että toimivaltaiset viranomaiset tulkitsevat voimassa olevaa lainsäädäntöä eri tavoin.

Ristiriitaiset julkiset hyödykkeet ovat toinen pääasiallinen este uusiutuvia energialähteitä käyttävien laitosten käyttöönotolle. Tämä koskee erityisesti tuulivoimaa, geotermistä energiaa ja vesivoimaa sekä aurinkosähköä. Merkittävimpiä niistä ovat ympäristönsuojelu (biologinen monimuotoisuus ja uhanalaisten lajien suojelu sekä vesistöjen suojelu), muu maankäyttö sekä sotilas- ja ilmapuolustuskysymykset.

Muut tutkimuksessa havaitut esteet liittyvät poliittisten päättäjien tuen puutteeseen tai julkisten tai yksityisten laitosten tai kansalaisten pitkittyneeseen vastustukseen.

Lisäksi verkkoliittäntöihin ja käyttömenettelyihin liittyvien ongelmien on todettu vaikuttavan merkittävästi uusiutuvan energian käyttöönottoon useissa jäsenvaltioissa.

Komissio julkaisi 18. tammikuuta 2022 kannanottopyynnön ja avoimen julkisen kuulemisen kerätäkseen sidosryhmiltä palautetta uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden lupamenettelyistä ja -prosesseista⁵. Kyseinen julkinen kuuleminen toteutettiin valmisteltaessa tämän ehdotuksen ohella 18. toukokuuta annettua komission suositusta lupamenettelyistä ja energian ostosopimuksista. Tämän julkisen kuulemisen tulokset vahvistavat, että hallinnolliset esteet ovat keskeinen pullonkaula uusiutuvista lähteistä tuotettavan energian käyttöönoton nopeuttamisessa (lisätietoja jäljempänä 3 kohdassa).

Näiden esteiden vuoksi uusiutuvan energian hankkeiden toteuttaminen voi kestää jopa kymmenen vuotta. Tällaisten hankkeiden toteuttamisen nopeuttaminen edellyttää näin ollen lupamenettelyjen yksinkertaistamista ja lyhentämistä, kuten todetaan EU:n tiedonannossa ”REPowerEU”⁶. Tämän ehdotuksen tavoitteena on edelleen yksinkertaistaa ja lyhentää uusiutuvaa energiaa koskeviin hankkeisiin sovellettavia hallinnollisia lupamenettelyjä koordinoitusti ja yhdenmukaisella tavalla kaikkialla EU:ssa. Se on tarpeen uusiutuvan energian käyttöönoton nopeuttamiseksi kaikkialla EU:ssa ja jotta voidaan varmistaa EU:n kunnianhimoisten ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttaminen vuoteen 2030 sekä ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttaminen vuoteen 2050 mennessä.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tällä ehdotuksella muutetaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annettua direktiiviä (EU) 2018/2001. Se perustuu nykyiseen sääntelykehykseen, jolla virtaviivaistetaan uusiutuvan energian hankkeita koskevia hallinnollisia menettelyjä ja vahvistetaan muun muassa uusiutuvaa energiaa tuottaviin laitoksiin sovellettaville lupamenettelyille enimmäiskesto. Nykyisessä geopoliittisessa tilanteessa tarvitaan kuitenkin lisätoimenpiteitä uusiutuvan energian tarjonnan lisäämiseksi unionissa. Erityisesti tarvitaan tehostettuja toimenpiteitä uusia uusiutuvaa energiaa tuottavia laitoksia tai olemassa olevien laitosten mukauttamista koskevien lupamenettelyjen nopeuttamiseksi.

Lisäksi uusiutuvaa energiaa koskevasta unionin tavoitteesta on tehtävä kunnianhimoisempi. Direktiivin (EU) 2018/2001 muuttamisesta 14. heinäkuuta 2021 hyväksytyt ehdotuksen⁷ 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tämä tavoite nostettiin jo 32 prosentista 40 prosenttiin. Sähköntuotannossa, lämmityksessä ja liikenteessä käytettävien fossiilisten polttoaineiden markkinaolosuhteet ovat sen jälkeen kuitenkin muuttuneet radikaalisti. Lisäksi hinnat ovat

⁵ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13334-Renewable-energy-projects-permit-granting-processes-&-power-purchase-agreements_fi.

⁶ REPowerEU: Kohtuuhintaisempaa, varmempaa ja kestävämpää energiaa koskevat yhteiset eurooppalaiset toimet, COM(2022) 108 final, jäljempänä ’REPowerEU -tiedonanto’.

⁷ COM(2021) 557.

nousseet ja EU:n on nyt tarpeen päästä eroon riippuvuudesta Venäjältä tuotavasta energiasta. Näistä syistä uusiutuvien energialähteiden osuudelle vuoteen 2030 mennessä asetettu tavoite on nostettava 45 prosenttiin, jotta voidaan edistää tätä riippuvuudesta irtautumista ja turvata kilpailukykyiset energian hinnat.

Tällä ehdotuksella muutetaan myös rakennusten energiatehokkuudesta annettua direktiiviä 2010/31/EU. Se perustuu rakennusten energiatehokkuutta ja uusiutuvaa energiaa koskevaan nykyiseen sääntelykehikseen. Siinä asetetaan jäsenvaltioille velvoitteita edistää aurinkosähkölaitteistojen käyttöönottoa rakennuksissa.

Jo 14. heinäkuuta 2021 hyväksytyyn energiatehokkuutta koskevan direktiivin uudelleenlaatimista koskevan ehdotuksen 4 artiklan 1 kohdassa unionin energiatehokkuustavoite vuodelle 2030 nostettiin 9 prosenttiin verrattuna vuoden 2020 viiteskenaariion ennusteisiin. Energian hinnat ovat nyt kuitenkin korkeat ja markkinaolosuhteet ovat muuttuneet radikaalisti, minkä vuoksi energiatehokkuustoimenpiteiden kustannustehokkuutta on parannettava. Lisäksi unionin on päästävä eroon riippuvuudestaan fossiilisista polttoaineista ja energian tuonnista Venäjältä. Sen vuoksi on tarpeen korottaa vuoden 2030 energiatehokkuustavoite edelleen 13 prosenttiin sen varmistamiseksi, että tämä tavoite ja hiilestä irtautumista koskevat tavoitteet voidaan saavuttaa nopeasti ja kustannustehokkaasti. Tämän vuoksi ehdotuksella muutetaan myös energiatehokkuudesta annettua direktiiviä 2012/27/EU energiatehokkuuden parantamiseksi ja vuodeksi 2030 asetetun unionin energiatehokkuustavoitteen korottamiseksi.

Komissio ilmoittaa lainsäädäntövallan käyttäjille, että

- heinäkuussa hyväksytyyn direktiivin (EU) 2018/2001 muuttamista koskevan ehdotuksen 1 artiklan 2 kohdan a alakohta olisi korvattava tämän ehdotuksen 1 artiklan 2 kohdalla.

- tämän ehdotuksen 2 artikla olisi katsottava lisätyksi 15. joulukuuta 2021 esitettyyn direktiivin 2010/31/EU uudelleenlaatimista koskevaan ehdotukseen⁸. Se olisi siksi otettava huomioon kyseisen direktiivin uudelleenlaatimisessa, jos se hyväksytään.

- tämän ehdotuksen 3 artiklan olisi katsottava korvaavan 14. heinäkuuta 2021 esitettyyn direktiivin 2012/27/EU uudelleenlaatimista koskevaan ehdotukseen sisältyvän 4 artiklan 1 kohdan. Se olisi siksi otettava huomioon kyseisen direktiivin uudelleenlaatimisessa, jos se hyväksytään.

• **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus on yhdenmukainen laajempien aloitteiden kanssa, joilla parannetaan unionin energiahäiriöiden sietokykyä ja varaudutaan mahdollisiin hätätilanteisiin. Tällaisia aloitteita ovat erityisesti komission 55-valmiuspaketin ehdotukset ja varsinkin direktiivin (EU) 2018/2001 tarkistaminen ja direktiivien 2010/31/EU ja 2012/27/EU uudelleenlaadinta.

Viimeaikaisten geopoliittisten kehityssuuntien vuoksi komissio antoi maaliskuussa 2022 REPowerEU-tiedonannon, ja sen mukaisesti komissio on julkaissut suosituksen uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden lupamenettelyjen nopeuttamisesta sekä ohjeita, joiden tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita nopeuttamaan uusiutuvan energian tuotantolaitosten lupien myöntämistä. Näin jäsenvaltiot voivat jo nyt alkaa lyhentää uusiutuvan energian tuotantolaitoksia koskevien hakemusten hyväksymiseen kuluvaa aikaa ja reagoida nopeasti nykyisen geopoliittisen tilanteen aiheuttamaan ennennäkemättömään energiakriisiin. Lisäksi komissio esittää tämän ehdotuksen sen varmistamiseksi, että hankkeiden hyväksyntää yksinkertaistetaan ja nopeutetaan kaikkialla unionissa. Lainsäädäntöehdotuksen antaminen

⁸ COM(2021) 802.

suosituksen jälkeen antaa hankkeiden toteuttajille ja investoijille parempaa varmuutta, ja jäsenvaltioiden olisi jo nyt aloitettava lupamenettelyjen nopeuttaminen suosituksen mukaisesti. Lisäksi suosituksen nopealla ja tehokkaalla täytäntöönpanolla voi olla keskeinen merkitys sen varmistamisessa, että jäsenvaltiot täyttävät tämän ehdotuksen mukaiset uudet velvoitteensa.

Ehdotuksella pyritään sujuvoittamaan entisestään uusiutuviin energialähteisiin sovellettavien lupamenettelyjen eri vaiheita, mukaan lukien mahdollisten ympäristövaikutusten arviointi. Uusiutuvaa energiaa koskevilla politiikoilla ja ympäristöpolitiikoilla pyritään läheisesti toisiinsa liittyviin tavoitteisiin, koska molemmilla on sama yleistavoite eli ilmastonmuutoksen hillitseminen. Ehdotuksessa vahvistetaan jäsenvaltioiden Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY⁹ mukaisesti toteuttamien suunnitelmien tai ohjelmien ympäristöarviointien roolia uusiutuvien energialähteiden nopeammassa käyttöönotossa, erityisesti uusiutuvan energian ydinkehittämisalueiden nimeämisessä. Ehdotuksessa esitetään myös erityiset puitteet lupamenettelyille, joita sovelletaan yksittäisiin uusiutuvan energian hankkeisiin uusiutuvan energian ydinkehittämisalueilla ja niiden ulkopuolella. Tällaisissa puitteissa yhdistyvät tehokkaasti tarve hyväksyä nopeasti ja yksinkertaistetusti suurin osa hankkeista, jotka eivät todennäköisesti aiheuta ympäristöriskejä, ja suojelun korkea taso varmistamalla ongelmallisimpien hankkeiden tarkempi valvonta.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Ehdotuksella on kaksi oikeusperustaa:

- Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen¹⁰ (SEUT) 194 artiklan 2 kohta, joka muodostaa oikeusperustan ehdotuksille toimenpiteistä uusien ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevien energiamuotojen kehittämiseksi ja energiatehokkuuden edistämiseksi. Nämä ovat SEUT-sopimuksen 194 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan unionin energiapolitiikan tavoitteita.

- SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohta, joka muodostaa oikeusperustan unionin ympäristösäännösten soveltamisen muuttamiselle.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

EU:n toimien tarve

Jäsenvaltiot eivät voi yksin saavuttaa kestävästi uusiutuvan energian kustannustehokasta, nopeaa ja laajamittaista käyttöönottoa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja REPowerEU-tiedonannon tavoitteiden mukaisesti. Tarvitaan EU:n tasoista lähestymistapaa tarjoamaan tavoitetasoiltaan erilaisille jäsenvaltioille oikeanlaisia kannustimia, jotka auttavat jäsenvaltioita koordinoitusti vauhdittamaan energiasiirtymää perinteisestä fossiilisiin polttoaineisiin perustuvasta energijärjestelmästä integroidumpaan ja energiatehokkaampaan järjestelmään, joka perustuu uusiutuviin energiamuotoihin.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista.

¹⁰ EUVL C 326, 26.10.2012, s. 1.

Eri jäsenvaltioiden erilaiset energiapolitiikat huomioon ottaen tarvittava lisäys uusiutuvan energian käyttöön otossa voidaan todennäköisemmin saavuttaa vankkaan hallintokehykseen tukeutuvilla EU:n tason toimilla kuin pelkästään kansallisilla tai paikallisilla toimilla.

Pitkät ja monimutkaiset hallinnolliset menettelyt ovat keskeinen este uusiutuvaan energiaan ja siihen liittyvään infrastruktuuriin tehtäville investoinneille. Lupamenettelyjen kesto ja monimutkaisuus vaihtelevat suuresti uusiutuvan energian eri teknologioiden ja jäsenvaltioiden välillä. Vaikka jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimia kansallisella tasolla esiintyvien esteiden poistamiseksi, lupamenettelyjen ja hallinnollisten prosessien lyhentämiseksi ja yksinkertaistamiseksi tarvitaan koordinoitua eurooppalaista toimintaa, jotta voidaan nopeuttaa uusiutuvien energialähteiden tarpeellista käyttöön ottoa. Tämä on puolestaan välttämätöntä, jotta EU voi saavuttaa vuoden 2030 ilmasto- ja energiatarvoitteen ja pitkän aikavälin ilmastoneutraaliustavoitteen, päästä asteittain eroon riippuvuudesta Venäjän fossiilisista polttoaineista sekä alentaa energian hintoja. Jäsenvaltioiden erilaiset energiapolitiikat, painopisteet ja menettelyt huomioon ottaen ja koska on kiireellisesti tarpeen vauhdittaa uusiutuvan energian käyttöön ottoa kaikissa jäsenvaltioissa, tavoitteet voidaan saavuttaa todennäköisemmin EU:n tason toimilla kuin pelkästään kansallisilla tai paikallisilla toimilla.

Unionin tason toimia tarvitaan sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot osallistuvat EU:n tason sitovan energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseen ja että se saavutetaan kollektiivisesti ja kustannustehokkaasti. Unionin toimilla täydennetään ja vahvistetaan kansallisia ja paikallisia toimia energiatehokkuuden lisäämiseksi.

EU:n lisäarvo

Uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevat toimet EU:n tasolla tuottavat lisäarvoa, sillä ne ovat tehokkaampia ja vaikuttavampia kuin yksittäisten jäsenvaltioiden toimet, ja niiden tarjoaman yhtenäisemmän lähestymistavan ansiosta Euroopan energiajärjestelmässä tarvittava siirtymä voidaan toteuttaa yhteensovitettusti.

Euroopan tason lähestymistapa antaa kaikille jäsenvaltioille mahdollisuuden hyödyntää täysimääräisesti potentiaaliaan unionin ilmasto- ja energiatarvoitteen saavuttamiseksi tarvittavan uusiutuvan energian kustannustehokkaassa käyttöön otossa ja auttaa varmistamaan, että uusiutuvan energian tuotantokapasiteetti otetaan kitkattomasti käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa.

Unionin energia- ja ilmastotavoitteet vuodelle 2030 ovat yhteisiä tavoitteita. Tältä osin yhteensovitettulla unionin toimintapolitiikalla on paremmat mahdollisuudet muuttaa unioni ilmastoneutraaliksi maanosaksi vuoteen 2050 mennessä.

- **Suhteellisuusperiaate**

Aloite on suhteellisuusperiaatteen mukainen. Venäjän Ukrainaan kohdistaman hyökkäyksen aiheuttama ennennäkemätön geopoliittinen tilanne ja energian korkeat hinnat huomioon ottaen uusiutuvien energialähteiden käyttöön oton nopeuttamiseksi tarvitaan selvästi koordinoituja ja kiireellisiä toimia. Tasapainoa velvoitteiden ja jäsenvaltioille tavoitteiden saavuttamiseksi jätetyn joustovaran välillä pidetään asianmukaisena, kun otetaan huomioon, että on välttämätöntä saavuttaa vuoden 2030 ilmasto- ja energiatarvoitteet ja eurooppalaisessa ilmastolaissa asetettu ilmastoneutraaliustavoite sekä kiireellisesti vähentää unionin energiariippuvuutta ja alentaa energian hintoja.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotettava säädös on direktiivi, jolla muutetaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annettua direktiiviä (EU) 2018/2001, korotetaan vuoteen 2030 asetettua uusiutuvaa energiaa koskevaa unionin tavoitetta ja vahvistetaan kyseisen direktiivin

lupamenettelyjä koskevia säännöksiä (15–17 artikla). Sillä myös muutetaan direktiiviä 2010/31/EU, jolla edistetään aurinkoenergiajärjestelmien käyttöä rakennuksissa, ja direktiiviä 2012/27/EU, jolla korotetaan unionin energiatehokkuustavoitetta vuodelle 2030. Tämä direktiivin (EU) 2018/2001, direktiivin 2012/27/EU ja direktiivin 2010/31/EU tarkistus rajoittuu siihen, mikä katsotaan tarpeelliseksi, jotta voidaan asettaa nykyisessä kiireellisessä tilanteessa tarvittavia uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevia tavoitteita sekä lisätä rakennusten aurinkoenergiajärjestelmien määrää ja sujuvoittaa lupamenettelyjä uusiutuvan energian käyttöönoton nopeuttamiseksi.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Sidosryhmien kuuleminen

Komissio julkaisi 18. tammikuuta 2022 kannanottopyynnön ja kolme kuukautta kestävästä avoimen julkisen kuulemisen kerätäkseen sidosryhmiltä palautetta uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden lupamenettelyistä. Kyseinen julkinen kuuleminen toteutettiin valmisteltaessa tämän ehdotuksen ohella 18. toukokuuta annettua komission suositusta lupamenettelyistä ja energian ostosopimuksista. Tässä yhteydessä komissio järjesti myös korkean tason sidosryhmätapahtuman ja kaksi työpajaa, joissa keskusteltiin eri jäsenvaltioiden nykyisistä lupamenettelyjen esteistä ja hyvistä käytännöistä.

Koska ehdotus esitetään vastauksena Venäjän Ukrainaan kohdistuvan hyökkäyksen aiheuttamaan kriisiin ja siitä johtuvaan kiireelliseen tarpeeseen nopeuttaa uusiutuvan energian käyttöönottoa, komissio hyödyntää näiden kuulemisten tuloksia ja keskeisten sidosryhmien eri työpajoissa, kokouksissa ja foorumeilla antamaa panosta. Näitä ovat olleet erityisesti uusiutuvan energian hankkeiden lupamenettelyjä ja sähkön ostosopimuksia käsittelevä korkean tason konferenssi sekä kaksi työpajaa, joissa käsiteltiin tuuli- ja vesivoimaloiden päivittämishankkeiden lupamenettelyjä.

Tiivistelmä sidosryhmien näkemyksistä

Avoimessa julkisessa kuulemisessa pyydettiin näkemyksiä lupamenettelyistä kahdelta sidosryhmältä: viranomaiset sekä hankkeiden toteuttajat ja etujärjestöt.

Vastauksissaan seitsemän kahdeksasta viranomaisesta (87,5 %) ilmoitti uusiutuvan energian käytön yleistymisen suurimmaksi haasteeksi lainkäyttöalueellaan sen, että tuotantopaikkoja ei ole saatavilla maalla tai merellä. Seuraavina mainittiin verkkokapasiteetin puute (62,5 %), yleinen hyväksyntä tai julkishyödykkeiden ristiriidat (50 %) ja menettelyjen kesto (50 %). Kun viranomaisilta kysyttiin uusiutuvan energian hankkeiden lupahakemusten käsittelyn pahimmista pullonkauloista, suurimpana esteenä pidettiin hallinnon eri tasoilla tapahtuvan koordinoinnin monimutkaisuutta (75 %) ja seuraavaksi suurimpana henkilöresurssien puutetta (50 %) ja yleisen hyväksynnän puutetta tai julkisten hyödykkeiden välisiä ristiriitoja (50 %).

Noin puolet hankkeiden toteuttajista ja etujärjestöistä (70/155) piti hallinnollisten menettelyjen kestoa tärkeimpänä esteenä uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden toteuttamiselle, ja 62 näistä vastaajista mainitsi tässä yhteydessä verkkoliitännäkysymykset. Vastaajat katsoivat merkittävimpiin esteisiin sisältyvän myös kilpailun ympäristölainsäädännön kanssa (44) ja sovellettavien vaatimusten tai menettelyjen monimutkaisuuden (35). Avoimen tekstikentän kysymyksiin antamissaan vastauksissa vastaajat korostivat alueidenkäytön suunnittelun merkitystä, ilmaisivat tukensa alueiden moninaiskäytölle (esimerkiksi aurinkoenergia maataloudessa), ja kehottivat ottamaan paikallisväestön mukaan toimintaan. Julkisessa kuulemisessa esitettiin myös selkeä toive saada yhdenmukaiset perusteet hankkeisiin soveltuvien alueiden nimeämiseksi.

Tätä ehdotusta laadittaessa otettiin huomioon julkisessa kuulemisessa ja työpajoissa esitetyt sidosryhmien näkemykset.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ehdotus perustuu RES Simplify -tutkimuksen tuloksiin, joista on saatu kattava yleiskuva nykyisistä lupamenettelyihin liittyvistä esteistä, kansallisista suorituskykyindikaattoreista sekä uusiutuvien energialähteiden lupamenettelyihin liittyvistä parhaista käytännöistä erityisesti sähköalan hallinnollisten esteiden osalta. Tutkimuksen väliraportti julkaistaan samaan aikaan tämän aloitteen sekä lupamenettelyjä ja energian ostosopimuksia koskevan suosituksen kanssa. Tässä ehdotuksessa otetaan huomioon myös asiaankuuluvien sidosryhmien kuulemisprosessin aikana esittämät näkemykset.

- **Vaikutustenarviointi**

Koska ehdotus on poliittisesti arkaluonteinen ja luonteeltaan kiireellinen, erityistä vaikutustenarviointia ei tehty.

Edellä mainittu tutkimus, avoin julkinen kuuleminen ja sidosryhmien kanssa järjestetyt laajat työpajat sekä komission oma analyysi antavat kuitenkin vankan käsityksen suunnittelu- ja lupamenettelyihin liittyvistä ongelmista sekä vaihtoehtoista niiden ratkaisemiseksi.

- **Perusoikeudet**

Euroopan unionin perusoikeuskirjan noudattamisen kannalta tämän tarkistuksen yleinen tavoite on lisätä energiatehokkuutta ja uusiutuvan energian käyttöä ja vähentää kasvihuonekaasupäästöjä. Tämä on kokonaisuudessaan peruskirjan 37 artiklan mukaista, sillä sen mukaan ympäristönsuojelun korkea taso ja ympäristön laadun parantaminen on sisällytettävä unionin politiikkoihin ja varmistettava kestävä kehityksen periaatteen mukaisesti.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus koskee uusiutuvan energian käytöstä annetun voimassa olevan direktiivin muuttamista, minkä vuoksi siitä ei arvioida aiheutuvan suuria hallinnollisia vaikutuksia tai kustannuksia, koska valtaosa tarvittavista rakenteista ja säännöistä on jo käytössä. Jäsenvaltioille aiheutuu jonkin verran kustannuksia uudesta velvoitteesta määrittää uusiutuvan energian ydinkehittämisalueita, mutta menettelyjen yleisen yksinkertaistamisen odotetaan tuovan jäsenvaltioille merkittäviä kustannussäästöjä. Uusiutuvan energian korotetusta tavoitteesta aiheutuvia lisäkustannuksia tasapainottavat muut taloudelliset, ympäristöön liittyvät ja sosiaaliset hyödyt, kuten toimitusvarmuuden lisääntyminen, kolmansista maista tuotujen fossiilisten polttoaineiden korvaaminen ja parempi kyky sietää ulkoisia vaikutuksia sekä hiilinielujen tukeminen ja ilman pilaantumisen väheneminen. Ehdotus ei aiheuta lisäkustannuksia EU:n talousarvioon.

Energiatehokkuutta koskevan direktiivin ja rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin muuttamisen osalta tällä ehdotuksella ei ole vaikutusta EU:n talousarvioon. Jäsenvaltioille aiheutuvien kustannusten osalta tällä ehdotuksella muutetaan voimassa olevia direktiivejä, ja se perustuu suurelta osin jo olemassa oleviin rakenteisiin ja sääntöihin, etenkin kun otetaan huomioon molempien direktiivien uudelleenlaatumista koskevissa ehdotuksissa esitetyt uudet säännökset. Jäsenvaltioille aiheutuu joitakin kustannuksia sellaisten lisätoimenpiteiden toteuttamisesta, joilla edistetään tavoitteen saavuttamista ja rakennuksia koskevan uuden velvoitteen täyttämistä, mutta niiden odotetaan tuovan merkittäviä kustannussäästöjä kotitalouksille ja yrityksille.

5. LISÄTIEDOT

• Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Kun lainsäädäntövallan käyttäjät ovat hyväksyneet tämän direktiivin muutosehdotuksen, komissio ryhtyy seuraaviin toimenpiteisiin kansalliseksi lainsäädännöksi saattamisen määräaikana helpottaakseen direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä:

- Järjestetään tapaamisia direktiivin eri osien saattamisesta osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä vastaavien asiantuntijoiden kanssa joko uusiutuvan energian lähteitä koskevan yhtenäisen toiminnan (CA-RES) rakennusten energiatehokkuusdirektiiviä koskevan yhtenäisen toiminnan (CA-EPBD) ja energiatehokkuusdirektiiviä koskevan yhtenäisen toiminnan (CA-EED) yhteydessä tai komiteatyöskentelyssä. Tapaamisissa käsiteltäisiin tapoja saattaa kyseiset osat osaksi kansallista lainsäädäntöä ja ratkaistaisiin epäselviä kysymyksiä.
- Järjestetään kahdenkeskisiä tapaamisia tai puhelinneuvotteluja jäsenmaiden kanssa, mikäli niillä on kysymyksiä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Kun määrääjat direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä ovat päättyneet, komissio tekee perusteellisen arvioinnin siitä, ovatko jäsenvaltiot saattaneet direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään kokonaisuudessaan ja oikein.

Asetuksella (EU) 2018/1999 energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta toteutettiin energiaa ja ilmastoa koskeva yhdenmety suunnittelu-, valvonta- ja raportointikehys, jolla seurataan ilmasto- ja energiatavoitteiden toteutumista Pariisin ilmastopimuksen läpinäkyvyysvaatimusten mukaisesti. Jäsenvaltioiden oli toimitettava komissiolle vuoden 2019 loppuun mennessä yhdenmety kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmansa, jotka kattoivat energiaunionin viisi ulottuvuutta kaudelle 2021–2030. Vuodesta 2023 alkaen jäsenvaltioiden on joka toinen vuosi raportoitava suunnitelmien täytäntöönpanon edistymisestä, ja lisäksi niiden on 30. kesäkuuta 2023 mennessä ilmoitettava komissiolle suunnitelmiansa päivitysluonnoksista, joiden lopullisen version määräaika on 30. kesäkuuta 2024. Tällä ehdotuksella ei luoda uutta suunnittelu- ja raportointijärjestelmää vaan siihen sovellettaisiin olemassa olevaa asetuksen (EU) 2018/1999 mukaista suunnittelu- ja raportointikehystä. Raportointia koskevat vaatimukset voitaisiin koota yhteen energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta annetun asetuksen tulevassa tarkistuksessa.

• Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)

Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa komissio v. Belgia (C-543/17) antaman tuomion mukaisesti jäsenvaltioiden on liitettävä direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen toimenpiteitä koskeviin ilmoituksiinsa riittävän selvät ja täsmälliset tiedot siitä, mitkä kansallisen lainsäädännön säännökset saattavat mitkään direktiivin säännökset osaksi jäsenmaan kansallista lainsäädäntöä. Nämä tiedot on annettava kunkin velvoitteen osalta eikä vain ”artiklan tasolla”. Jos jäsenvaltiot toimivat tämän velvoitteen mukaisesti, niiden ei periaatteessa tarvitsisi lähettää komissiolle selittäviä asiakirjoja direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.

• Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

Merkittävällä tavalla direktiiviä (EU) 2018/2001, direktiiviä 2012/27/EU ja direktiiviä 2010/31/EU muuttavat tai uusia osatekijöitä lisäävät tärkeimmät säännökset ovat seuraavat:

Ehdotuksen 1 artiklan 1 kohdassa lisätään direktiivin (EU) 2018/2001 2 artiklaan uusi 'uusiutuvan energian ydinkehittämisalueen' määritelmä.

Ehdotuksen 1 artiklan 2 kohdassa muutetaan direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklan 1 kohtaa korottamalla uusiutuvan energian osuutta koskeva unionin tavoite 45 prosenttiin. Tämä artikla korvaa 14. heinäkuuta 2021 hyväksytyyn direktiivin (EU) 2018/2001 muuttamista koskevaan ehdotukseen¹¹ sisältyvän muutoksen direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklan 1 kohtaan.

Ehdotuksen 1 artiklan 3 kohdassa lisätään 15 artiklaan uusi 2 a kohta, jossa edellytetään, että jäsenvaltiot edistävät uusiutuvan energian uusien teknologioiden testausta ja soveltavat aiheellisia suojoitoimia.

Ehdotuksen 1 artiklan 4 kohdassa lisätään uusi 15 b artikla, joka koskee jäsenvaltioiden velvollisuutta määrittää uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotantolaitoksia varten maa- ja merialueita, jotta ne voivat täyttää kansallisen osuutensa uusiutuvaa energiaa koskevan vuoden 2030 tavoitteen saavuttamiseksi.

Ehdotuksen 1 artiklan 5 kohdassa lisätään uusi 15 c artikla, joka koskee jäsenvaltioiden velvollisuutta hyväksyä suunnitelma tai suunnitelmat sellaisten uusiutuvan energian ydinkehittämisalueiden nimeämiseksi, jotka soveltuvat erityisen hyvin uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotantolaitosten perustamiseen.

Ehdotuksen 1 artiklan 6 kohdassa korvataan direktiivin (EU) 2018/2001 16 artikla, laajennetaan lupamenettelyn soveltamisalaa, selkeytetään lupamenettelyn alkua ja kehoitetaan toteuttamaan mahdollisimman nopeita hallinnollisia ja oikeudellisia menettelyjä, jotka ovat käytettävissä muutoksenhakuun uusiutuvan energian hankkeita koskevan hakemuksen yhteydessä.

Ehdotuksen 1 artiklan 7 kohdassa lisätään uusi 16 a artikla, jossa säädetään lupamenettelystä uusiutuvan energian ydinkehittämisalueilla.

¹¹ COM(2021) 557.

Ehdotuksen 1 artiklan 8 kohdassa lisätään uusi 16 b artikla, jossa säädetään lupamenettelystä uusiutuvan energian ydinkehittämisalueiden ulkopuolella.

Ehdotuksen 1 artiklan 9 kohdassa lisätään uusi 16 c artikla, jossa säädetään lupamenettelystä aurinkoenergialaitteiden asentamiseksi keinotekoisiiin rakenteisiin.

Ehdotuksen 1 artiklan 10 kohdassa lisätään uusi 16 d artikla sen varmistamiseksi, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotantolaitoksia, niiden verkkoon liittämistä, asiaankuuluvaa verkkoa tai varastointimenetelmiä pidetään erityistarkoitukseen liittyvän erittäin tärkeän yleisen edun mukaisina.

Ehdotuksen 2 artiklassa direktiiviin 2010/31/EU lisätään uusi 9 a artikla, joka koskee jäsenvaltioiden velvollisuutta varmistaa, että uudet rakennukset soveltuvat aurinkoenergian käyttöön ja että niihin asennetaan aurinkoenergialaitteistoja. Tämä uusi 9 a artikla olisi otettava huomioon uudelleenlaaditussa direktiivissä 2010/31/EU, jota koskevan ehdotuksen komissio esitti 15. joulukuuta 2021¹².

Ehdotuksen 3 artiklassa muutetaan direktiivin 2012/27/EU 3 artiklaa unionin energiatehokkuustavoitteen korottamiseksi. Tämän muutoksen olisi korvattava 4 artiklan 1 kohta uudelleenlaaditussa direktiivissä 2012/27/EU, jota koskevan ehdotuksen komissio esitti 4. heinäkuuta 2021¹³.

Ehdotuksen 4 artikla koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Ehdotuksen 5 artikla koskee voimaantuloa.

Ehdotuksen 6 artikla koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

¹² COM(2021) 802.

¹³ COM(2021) 558.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun direktiivin (EU) 2018/2001, rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2010/31/EU ja energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan ja 194 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁴,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹⁵,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan vihreän kehityksen ohjelman¹⁶ yhteydessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119¹⁷ vahvistettiin tavoitteeksi, että unionista tulee ilmastoneutraali vuonna 2050, sekä tavoitteeksi vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 55 prosenttia vuoteen 2030 mennessä. Tämä edellyttää energiasiirtymää ja huomattavasti suurempia uusiutuvien energialähteiden osuuksia integroidussa energijärjestelmässä.
- (2) Uusiutuvalla energialla on keskeinen rooli näiden tavoitteiden saavuttamisessa, sillä energia-alan osuus unionin kasvihuonekaasujen kokonaispäästöistä on tällä hetkellä yli 75 prosenttia. Vähentämällä näitä kasvihuonekaasupäästöjä uusiutuva energia auttaa myös vastaamaan ympäristöhaasteisiin, kuten biologisen monimuotoisuuden köyhtymiseen, ja vähentämään ympäristön pilaantumista saasteettomuustoimintasuunnitelman tavoitteiden mukaisesti.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2018/2001¹⁸ asetetaan sitova unionin tavoite, jonka mukaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden

¹⁴ EUVL C , , s. .¹⁵ EUVL C , , s. .¹⁶ Komission tiedonanto COM(2019) 640 final, Euroopan vihreän kehityksen ohjelma.¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puiteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

on oltava vähintään 32 prosenttia energian kokonaisloppukulutuksesta unionissa vuoteen 2030 mennessä. Ilmastotavoitesuunnitelman¹⁹ mukaisesti uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus energian kokonaisloppukulutuksesta pitäisi nostaa 40 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä, jotta unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoite voidaan saavuttaa²⁰. Tähän liittyen komissio ehdotti heinäkuussa 2021 osana Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toteuttamista koskevaa pakettia, että vuoteen 2030 mennessä tavoiteltava uusiutuvan energian osuus energialähteiden yhdistelmässä kaksinkertaistettaisiin vuoden 2020 tasosta siten, että se olisi vähintään 40 prosenttia. REPowerEU-tiedonannossa²¹ hahmoteltiin suunnitelma, jonka mukaan EU olisi riippumaton Venäjän fossiilisista polttoaineista hyvissä ajoin ennen kuluvan vuosikymmenen loppua. Tiedonannossa esitetään tuuli- ja aurinkoenergian käyttöönoton nopeuttamista, keskimääräisen käyttöönottoasteen nostamista sekä uusiutuvan energian kapasiteetin lisäämistä vuoteen 2030 mennessä uusiutuvan vedyn tuotannon lisäämiseksi. Siinä myös kehoitetaan lainsäätäjiä harkitsemaan korkeampaa tai aikaisempaa tavoitetta uusiutuvalla energialle. Näissä olosuhteissa on syytä korottaa uusiutuvaa energiaa koskeva unionin tavoite 45 prosenttiin, jotta voidaan vauhdittaa merkittävästi uusiutuvan energian nykyistä käyttöönottoahtia ja nopeuttaa siten EU:n riippuvuuden asteittaista poistamista lisäämällä kohtuuhintaisen, varman ja kestäväen energian saatavuutta unionissa.

- (4) Aikaa vievät hallinnolliset menettelyt ovat yksi merkittävimmistä esteistä investoinneille uusiutuvaan energiaan ja siihen liittyvään infrastruktuuriin. Näihin esteisiin sisältyvät toimipaikkojen valintaan ja hankkeiden hallinnollisiin lupiin sovellettavien sääntöjen monimutkaisuus, hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnin monimutkaisuus ja kesto, verkkoliitäntäkysymykset, rajoitteet, jotka liittyvät teknisten eritelmien mukauttamiseen lupamenettelyn aikana, ja luvan myöntävien viranomaisten tai verkonhaltijoiden henkilöstökysymykset. Uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden käyttöönoton nopeuttamiseksi on tarpeen hyväksyä sääntöjä, joilla yksinkertaistetaan ja lyhennetään lupamenettelyjä.
- (5) Direktiivissä (EU) 2018/2001 virtaviivaistetaan vaatimukset uusiutuvan energian tuotantolaitosten lupamenettelyihin liittyvien hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistamiseksi. Siinä otetaan käyttöön sääntöjä, jotka koskevat uusituvan energian hankkeiden lupamenettelyn hallinnollisen puolen organisointia ja enimmäiskestoja. Ne kattavat kaikki luvat, joita tarvitaan voimalaitosten rakentamiseen, päivittämiseen ja käyttöön sekä verkkoon liittämiseen.
- (6) Hallinnollisia lupamenettelyjä on tarpeen yksinkertaistaa ja lyhentää entisestään koordinoitulla ja yhdenmukaistetulla tavalla, jotta voidaan varmistaa, että unioni saavuttaa vuodelle 2030 asetetut kunnianhimoiset ilmasto- ja energiatavoitteensa ja ilmastoneutraaliustavoitteensa vuoteen 2050 mennessä, ottaen samalla huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelman vahingon välttämisen periaate. Lyhyemmät ja selkeästi määritellyt määräajat päätöksille, joita uusiutuvaa energiaa tuottaville laitoksille luvan myöntämisestä vastaavat viranomaiset tekevät täydellisen hakemuksen saatuaan, nopeuttavat uusiutuvan energian hankkeiden käyttöönottoa. On kuitenkin aiheellista erottaa toisistaan hankkeet alueilla, jotka soveltuvat erityisen

¹⁹ Komission tiedonanto COM(2020) 562 final, annettu 17.9.2020: EU:n ilmastotavoite vuodelle 2030 entistä korkeammalle – Panostetaan ilmastoneutraaliin tulevaisuuteen ihmisten hyväksi.

²⁰ Komission tiedonannon COM(2020) 562 kohta 3.

²¹ REPowerEU: Kohtuuhintaisempaa, varmempaa ja kestävämpää energiaa koskevat yhteiset eurooppalaiset toimet, COM(2022) 108 final, jäljempänä 'REPowerEU -tiedonanto'.

hyvin uusiutuvan energian hankkeiden käyttöönottoon ja joiden määräaikoja voidaan erityisesti yksinkertaistaa (uusiutuvan energian ydinkehittämisalueet), ja hankkeet, jotka toteutetaan tällaisten alueiden ulkopuolella.

- (7) Jotkin uusiutuvan energian hankkeiden kehittäjien yleisimmistä ongelmista liittyvät kansallisella tai alueellisella tasolla laadittuihin menettelyihin ehdotettujen hankkeiden ympäristövaikutusten arvioimiseksi. Sen vuoksi on aiheellista virtaviivaistaa tiettyjä ympäristöön liittyviä näkökohtia uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden lupamenettelyissä ja -prosesseissa.
- (8) Uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden nopeampaa käyttöönottoa voitaisiin tukea jäsenvaltioiden strategisella suunnittelulla. Jäsenvaltioiden olisi määritettävä maa- ja merialueet, jotka ovat tarpeen uusiutuvia energialähteitä käyttävien tuotantolaitosten perustamiselle, jotta ne voivat täyttää kansalliset osuutensa direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklan 1 kohdassa vuoteen 2030 asetetun uusiutuvaa energiaa koskevan tarkistetun tavoitteen saavuttamiseksi. Tällaisten alueiden olisi vastattava jäsenvaltioiden arvioituja kehityspolkuja ja suunniteltua kokonaiskapasiteettia, ja niiden määrittelyn olisi pohjaututtava uusiutuviin lähteisiin perustuvien energiateknologioiden valikoimaan, joka on vahvistettu jäsenvaltioiden asetuksen (EU) 2018/1999 14 artiklan mukaisissa päivitettyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa. Tarvittavien maa- ja merialueiden määrittämisessä olisi otettava huomioon uusiutuvien energialähteiden saatavuus ja eri maa- ja merialueiden tarjoamat mahdollisuudet uusiutuvan energian tuotantoon erilaisilla teknologioilla, ennakoitu energian kysyntä yleisesti ja jäsenvaltion eri alueilla sekä asiaankuuluvan verkkoinfrastruktuurin, varastoinnin ja muiden joustovälineiden saatavuus ottaen huomioon lisääntyvään uusiutuvan energian määrään tarvittava kapasiteetti.
- (9) Jäsenvaltioiden olisi nimettävä uusiutuvan energian ydinkehittämisalueiksi alueet, jotka soveltuvat erityisen hyvin uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden kehittämiseen eri teknologioiden mukaan jaoteltuna ja joilla kyseeseen tulevan uusiutuvan energialähteen käyttöönotolla ei odoteta olevan merkittäviä ympäristövaikutuksia. Uusiutuvan energian ydinkehittämisalueita nimetessään jäsenvaltioiden olisi vältettävä suojeltualueita siinä määrin kuin se on mahdollista sekä harkittava ennallistamissuunnitelmia. Jäsenvaltiot voivat nimetä uusiutuvan energian ydinkehittämisalueita yhden tai useamman tyyppisiä uusiutuvan energian tuotantolaitoksia varten, ja niiden olisi ilmoitettava uusiutuvan energian tyyppi tai tyypit, jotka soveltuvat tuotettavaksi kullakin uusiutuvan energian ydinkehittämisalueella.
- (10) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/42/EY²² otetaan käyttöön ympäristövaikutusten arvioinnit, jotka ovat tärkeä väline, jolla ympäristönäkökohdat sisällytetään suunnitelmien ja ohjelmien valmisteluun ja hyväksymiseen. Uusiutuvien energialähteiden ydinkehittämisalueiden nimeämiseksi jäsenvaltioiden olisi laadittava suunnitelma tai suunnitelmia, joihin sisältyy alueiden yksilöinti sekä kullakin alueella toteutettaviin hankkeisiin sovellettavat säännöt ja lieventävät toimenpiteet. Jäsenvaltiot voivat laatia yhden suunnitelman, joka kattaa kaikki uusiutuvan energian ydinkehittämisalueet ja teknologiat, tai teknologiakohtaisia suunnitelmia, joissa yksilöidään yksi tai useampi uusiutuvan energian ydinkehittämisalue. Kustakin suunnitelmasta olisi tehtävä ympäristöarviointi direktiivissä 2001/42/EY säädettyjen

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista.

edellytysten mukaisesti, jotta voidaan arvioida jokaisen uusiutuvan energian teknologian vaikutukset suunnitelmassa nimetyillä asiaankuuluvilla alueilla. Direktiivin 2001/42/EY mukaisen ympäristöarvioinnin tekeminen tätä tarkoitusta varten antaisi jäsenvaltioille mahdollisuuden omaksua yhdenmetympi ja tehokkaampi lähestymistapa suunnitteluun ja ottaa ympäristönäkökohdat huomioon suunnitteluprosessin varhaisessa vaiheessa strategisella tasolla. Tämä edistäisi eri uusiutuvien energialähteiden käyttöönoton nopeuttamista ja sujuvoittamista ja auttaisi minimoimaan tällaisten hankkeiden kielteisiä ympäristövaikutuksia.

- (11) Uusiutuvan energian ydinkehittämisalueiden nimeämistä koskevan suunnitelman tai suunnitelmien hyväksymisen jälkeen jäsenvaltioiden olisi seurattava suunnitelmien ja ohjelmien täytäntöönpanon merkittäviä ympäristövaikutuksia, jotta voidaan muun muassa havaita varhaisessa vaiheessa ennakoimattomat haittavaikutukset ja toteuttaa asianmukaisia korjaavia toimia direktiivin 2001/42/EY mukaisesti.
- (12) Tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) yleissopimuksen²³ (Århusin yleissopimus), määräyksiä, jotka koskevat tiedon saantia, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa, erityisesti yleisön osallistumista sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta koskevia määräyksiä sovelletaan edelleen tarvittaessa.
- (13) Uusiutuvan energian ydinkehittämisalueiden nimeämisellä olisi pyrittävä varmistamaan, että uusiutuvan energian tuotanto näiltä alueilta yhdessä olemassa olevien uusiutuvan energian tuotantolaitosten, näiden alueiden ulkopuolella sijaitsevien tulevien uusiutuvan energian tuotantolaitosten ja yhteistyömekanismien kanssa riittää siihen, että jäsenvaltiot suoriutuvat omasta osuudestaan direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklan 1 kohdassa asetetun uusiutuvaa energiaa koskevan unionin tavoitteen saavuttamiseen.
- (14) Kun nimetyillä uusiutuvan energian ydinkehittämisalueilla toteutetaan uusiutuvan energian hankkeita, jotka ovat jäsenvaltioiden laatimassa suunnitelmassa tai laatimissa suunnitelmissa yksilöityjen sääntöjen ja toimenpiteiden mukaisia, olisi oletettava, että niillä ei ole merkittäviä ympäristövaikutuksia. Sen vuoksi olisi myönnettävä poikkeus tarpeesta suorittaa erityinen ympäristövaikutusten arviointi hanketasolla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/92/EU²⁴ tarkoitettuihin, lukuun ottamatta hankkeita, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa, tai jos jäsenvaltio, johon todennäköisesti kohdistuu merkittäviä vaikutuksia, sitä pyytää. Valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista 25 päivänä helmikuuta 1991 tehdyn UNECEn Espoon yleissopimuksen mukaisia velvoitteita olisi edelleen sovellettava jäsenvaltioihin, joissa hankkeesta aiheutuu todennäköisesti merkittäviä rajat ylittäviä vaikutuksia kolmannessa maassa.
- (15) Uusiutuvan energian ydinkehittämisalueiden nimeämisen pitäisi mahdollistaa se, että uusiutuvan energian tuotantolaitokset, niiden verkkoon liittäminen sekä samoilla paikoilla sijaitsevat energiavarastot tällaisilla alueilla voivat hyötyä ennakoitavuudesta

²³ Neuvoston päätös 2005/370/EY, tehty 17 päivänä helmikuuta 2005, tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 124, 17.5.2005, s. 1).

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista,

ja sujuvoitetuista hallinnollisista menettelyistä. Erityisesti uusiutuvan energian ydinkehittämisaalueilla toteutettaviin hankkeisiin olisi sovellettava nopeutettuja hallinnollisia menettelyjä, mukaan lukien hiljainen hyväksyntä, jos toimivaltainen viranomainen ei ole hallinnollisen käsittelyvaiheen aikana reagoinut asetettuun määräaikaan mennessä, paitsi jos kyseessä olevasta hankkeesta on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi. Näiden hankkeiden olisi myös voitava hyötyä selkeästi rajatuista määräajoista ja menettelyn odotettuihin tuloksiin liittyvästä oikeusvarmuudesta. Jäsenvaltioiden olisi seulottava uusiutuvan energian ydinkehittämisaalueilla toteutettavia hankkeita koskevat hakemukset nopeasti määrittääkseen, aiheuttaako jokin tällaisista hankkeista hyvin todennäköisesti merkittäviä odottamattomia haittavaikutuksia ottaen huomioon sen maantieteellisen alueen ympäristöherkkyys, jolla hanke sijaitsee, ja tällaisia vaikutuksia ei oltu havaittu direktiivin 2001/42/EY mukaisesti tehdyssä uusiutuvia energialähteitä koskevan suunnitelman tai suunnitelmien ympäristövaikutusten arvioinnissa. Kaikki uusiutuvan energian ydinkehittämisaalueilla toteutettavat hankkeet olisi katsottava hyväksytyiksi tällaisen seulontaprosessin päätteeksi. Vain jos jäsenvaltioilla on selkeää näyttöä siitä, että tietty hanke hyvin todennäköisesti aiheuttaa merkittäviä odottamattomia haittavaikutuksia, jäsenvaltioiden olisi asiaa koskevan päätöksen perusteltuaan vaadittava, että kyseisestä hankkeesta tehdään ympäristövaikutusten arviointi direktiivin 2011/92/EY ja tarvittaessa direktiivin 92/43/ETY²⁵ mukaisesti. Koska uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoa on tarpeen nopeuttaa, arviointi olisi tehtävä kuuden kuukauden kuluessa.

- (16) Koska uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoa on tarpeen nopeuttaa, uusiutuvien energialähteiden ydinkehittämisaalueiden määrittäminen ei saisi estää uusiutuvan energian hankkeiden käynnissä olevaa ja tulevaa perustamista kaikille uusiutuvan energian käyttöönottoa varten saatavilla oleville alueille. Tällaisiin hankkeisiin olisi edelleen sovellettava velvollisuutta tehdä erityinen ympäristövaikutusten arviointi direktiivin 2001/92/EU mukaisesti, ja niihin olisi sovellettava menettelyjä, jotka on tarkoitettu uusiutuvan energian hankkeille ydinkehittämisaalueiden ulkopuolella. Jotta voidaan nopeuttaa lupien myöntämistä siinä laajuudessa kuin on tarpeen direktiivissä (EU) 2018/2001 asetetun uusiutuvan energian tavoitteen saavuttamiseksi, myös ydinkehittämisaalueiden ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin sovellettavia menettelyjä olisi yksinkertaistettava ja sujuvoitettava ottamalla käyttöön selkeät enimmäismääräajat menettelyn kaikille vaiheille, mukaan lukien hankekohtaiset ympäristövaikutusten arvioinnit.
- (17) Alueiden moninaiskäyttö uusiutuvan energian tuotantoon ja muihin maa- ja merialueiden käyttötarkoituksiin (kuten elintarviketuotantoon, luonnonsuojeluun tai ennallistamiseen) lieventää maa- ja merialueiden käytön rajoitteita. Tässä yhteydessä alueidenkäytön suunnittelu on tärkeä väline, jonka avulla voidaan löytää ja ohjata maa- ja merialueiden käytön synergioita varhaisessa vaiheessa. Jäsenvaltioiden olisi tutkittava, mahdollistettava ja suosittava alueiden moninaiskäyttömahdollisuuksia, joita on määritetty alueidenkäytön suunnittelua koskevien toimenpiteiden tuloksena.
- (18) Esimerkiksi uusiutuvan energian tuotantolaitosten toiminta voi tilapäisesti johtaa lintujen ja muiden direktiivin 92/43/ETY tai direktiivin 2009/147/ETY²⁶ nojalla

²⁵ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppeiden sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992).

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

suojeltujen lajien tappamiseen tai niiden häiritsemiseen. Tällaista tappamista tai häirintää ei kuitenkaan pidettäisi mainituissa direktiiveissä tarkoitettusti tahallisenä, jos hankkeen rakentamisen ja toiminnan aikana on toteutettu asianmukaisia toimenpiteitä törmäysten välttämiseksi tai häiriöiden estämiseksi ja jos hankkeessa toteutetaan asianmukaista seurantaä tällaisten toimenpiteiden tehokkuuden arvioimiseksi sekä kerättyjen tietojen perusteella tarvittavia lisätoimenpiteitä sen varmistamiseksi, ettei aiheuteta merkittävää kielteistä vaikutusta kyseessä olevan lajin kantaan.

- (19) Uusien uusiutuvan energian tuotantolaitosten perustamisen lisäksi jo olemassa olevien uusiutuvan energian laitosten päivittäminen voi edistää merkittävästi uusiutuvan energian tavoitteiden saavuttamista. Koska olemassa olevat uusiutuvan energian tuotantolaitokset on yleensä perustettu paikkoihin, joissa on merkittävää uusiutuviin energialähteisiin liittyvää potentiaalia, päivittämisellä voidaan turvata tällaisten paikkojen jatkuva käyttö ja samalla vähentää tarvetta nimetä uusia paikkoja uusiutuvan energian hankkeita varten. Päivittämiseen liittyy myös muita hyötyjä, kuten olemassa oleva verkkoliitäntä, todennäköisesti parempi yleinen hyväksyntä ja ympäristövaikutusten tuntemus. Uusiutuvan energian hankkeiden päivittäminen edellyttää muutoksia olemassa oleviin hankkeisiin tai niiden laajentamista eriasteisesti. Uusiutuvan energian hankkeiden päivittämiseen liittyvä lupamenettely, mukaan lukien ympäristövaikutusten arvioinnit ja seulonnat, olisi rajoitettava koskemaan muutoksen tai laajentamisen mahdollisia vaikutuksia alkuperäiseen hankkeeseen verrattuna.
- (20) Direktiivissä (EU) 2018/2001 otetaan käyttöön sujuvoitettuja lupamenettelyjä voimalaitosten päivittämiselle. Jotta voidaan vastata olemassa olevien uusiutuvan energian tuotantolaitosten kasvavaan päivittämistarpeeseen ja hyödyntää päivittämisen tarjoamat edut kaikilta osin, on aiheellista ottaa käyttöön vieläkin lyhyempi menettely uusiutuvan energian tuotantolaitosten päivittämiseksi ydinkehittämisalueilla, lyhennetty seulontamenettely mukaan lukien. Jäsenvaltioiden olisi ydinkehittämisalueiden ulkopuolella sijaitsevien olemassa olevien uusiutuvan energian tuotantolaitosten päivittämiseksi varmistettava yksinkertaistettu ja nopea lupamenettely, jonka kesto ei saisi ylittää yhtä vuotta. Samalla olisi otettava huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelman vahingon välttämisen periaate.
- (21) Aurinkoenergiälaitteistojen asentaminen, yhdessä samalla paikalla sijaitsevien varastojen ja verkkoliitäntöjen kanssa, olemassa oleviin tai tuleviin rakenteisiin, jotka on rakennettu muihin tarkoituksiin kuin aurinkoenergian tuottamiseen – lukuun ottamatta keinotekoisia vesipintoja – eli esimerkiksi katoille, pysäköintialueille, teille ja rautateille, ei yleensä johda huolenaiheisiin kilpailevasta tilankäytöstä tai ympäristövaikutuksista. Tällaisten laitteistojen asentamiseen voitaisiin siksi soveltaa lyhyempiä lupamenettelyjä.
- (22) Uusiutuvat energialähteet ovat ratkaisevan tärkeässä asemassa, kun pyritään torjumaan ilmastonmuutosta, alentamaan energian hintoja, vähentämään unionin riippuvuutta fossiilisista polttoaineista ja turvaamaan unionin toimitusvarmuus. Asiaa koskevan unionin ympäristölainsäädännön soveltamiseksi ja tarvittavissa tapauskohtaisissa arvioinneissa sen varmistamiseksi, onko uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotantolaitos, sen liittäminen verkkoon, siihen liittyvä verkko itse tai varastointimenetelmä erittäin tärkeä yleinen etu jossain tietyssä tapauksessa, jäsenvaltioiden olisi katsottava, että tällaiset laitokset ja niihin liittyvä infrastruktuuri ovat erittäin tärkeän yleisen edun mukaisia ja palvelevat kansanterveyttä ja turvallisuutta, paitsi jos on selkeää näyttöä siitä, että näillä hankkeilla on sellaisia merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia, joita ei voida lieventää tai kompensoida. Jos tällaiset laitokset katsottaisiin yleisen edun kannalta erittäin tärkeiksi ja

kansanterveyttä ja turvallisuutta palveleviksi, tällaisiin hankkeisiin voitaisiin soveltaa yksinkertaistettua arviointia.

- (23) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin säännösten sujuva ja tehokas täytäntöönpano, komissio tukee jäsenvaltioita teknisen tuen välineen²⁷ kautta tarjoamalla räätälöityä teknistä asiantuntemusta uudistusten suunnittelemiseksi ja toteuttamiseksi, mukaan lukien uudistukset, joilla lisätään uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä, edistetään energiajärjestelmän parempaa integrointia, yksilöidään erityisiä alueita, jotka ovat erityisen soveltuvia uusiutuvan energian tuotantolaitoksille, ja virtaviivaistetaan uusiutuvan energian tuotantolaitosten lupia ja lupamenettelyjä koskevia puitteita. Tekniseen tukeen kuuluu esimerkiksi hallinnollisten valmiuksien vahvistaminen, lainsäädäntökehysten yhdenmukaistaminen ja asiaankuuluvien parhaiden käytäntöjen jakaminen.
- (24) Sen vuoksi direktiiviä (EU) 2018/2001 olisi muutettava,
- (25) On tullut kiireellinen tarve vähentää riippuvuutta fossiilisista polttoaineista rakennuksissa ja nopeuttaa niiden energiankulutuksen sähköistämistä ja irrottamista hiilestä. Jotta aurinkoenergiateknologioita voitaisiin asentaa kustannustehokkaasti myöhemmässä vaiheessa, kaikkien uusien rakennusten olisi oltava valmiita aurinkoenergiaan eli ne olisi suunniteltava optimoimaan aurinkoenergian tuotantopotentiaali alueen aurinkosäteilyn perusteella, mikä mahdollistaisi aurinkoenergiateknologioiden tuottavan toteuttamisen ilman kalliita rakenteellisia toimia. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava sopivien aurinkosähköjärjestelmien käyttöönotto uusissa rakennuksissa – sekä asuinrakennuksissa että muissa kuin asuinrakennuksissa – ja myös jo olemassa olevissa muissa kuin asuinrakennuksissa. Aurinkoenergian laajamittainen käyttöönotto rakennuksissa auttaisi merkittävästi suojaamaan kuluttajia aikaisempaa tehokkaammin fossiilisten polttoaineiden hintojen nousulta ja vaihteluilta, vähentäisi haavoittuvassa asemassa olevien kansalaisten altistumista korkeille energiakustannuksille ja toisi laajempia ympäristöllisiä, taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä. Jotta rakennusten aurinkoenergiajärjestelmien potentiaalia voitaisiin hyödyntää tehokkaasti, jäsenvaltioiden olisi määriteltävä kriteerit rakennusten aurinkosähköjärjestelmien käyttöönotolle ja mahdolliset vapautukset siitä ottaen huomioon aurinkoenergialaitteistojen arvioitu tekninen ja taloudellinen potentiaali ja velvoitteen piiriin kuuluvien rakennusten ominaisuudet.
- (26) Sen vuoksi direktiiviä 2010/31/EU olisi muutettava.
- (27) Energiatehokkuus on keskeinen ala, jolla toimia tarvitaan, sillä ilman niitä ei voida saavuttaa riippumattomuutta fossiilisista polttoaineista ja energian tuonnista Venäjältä eikä unionin talouden täysimääräistä hiilestä irtautumista. Unionin nykyinen energiaterhokkuuspolitiikka perustuu tarpeeseen hyödyntää tilaisuudet energian säästöön kustannustehokkaasti. Joulukuussa 2018 julkaistuun ”Puhdasta energiaa kaikille eurooppalaisille” -säästöpakettiin sisällytettiin uusi vuoteen 2030 ulottuva unionin yleinen energiaterhokkuustavoite, joka on vähintään 32,5 prosenttia (verrattuna ennustettuun energiankäyttöön vuonna 2030). Riippumattomuuden ja häiriönsietokyvyn lisäämiseksi ja tiukempien ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi energiaterhokkuuden parantamistavoite olisi korotettava 39 prosenttiin loppuenergian osalta ja 41,5 prosenttiin primäärienergian osalta vuonna 2007 tehdyn vuotta 2030 koskevan viiteskenaarioiden ennusteiden perusteella.

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/240, annettu 10 päivänä helmikuuta 2021, teknisen tuen välineen perustamisesta.

- (28) Eurostatin energiataseen laskentamenetelmän muutos ja myöhemmät mallintamisennusteiden parannukset edellyttävät kuitenkin perustason muuttamista. Näin ollen vuoteen 2030 ulottuvan unionin energiatehokkuustavoitteen tasoa olisi verrattava vuoden 2020 viiteskenaarion vuoteen 2030 ulottuviin ennusteisiin, joissa otetaan huomioon kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien panokset, käyttämällä samaa lähestymistapaa tavoitteen määrittelyssä eli vertaamalla sitä tuleviin perustasoennusteisiin. Päivitetyin perustason myötä unionin on edelleen tarpeen korottaa energiatehokkuustavoitettaan vuoteen 2030 mennessä vähintään 13 prosenttia vuoden 2020 viiteskenaarion mukaisten toimien tasosta. Tämä uusi tapa ilmaista unionin tavoitteiden taso ei vaikuta tarvittavien toimien todelliseen tasoon.
- (29) Sen vuoksi direktiiviä 2012/27/EU olisi muutettava.
- (30) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ja energiariippuvuutta sekä alentaa energian hintoja, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (31) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman²⁸ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin suhteen lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna, erityisesti ottaen huomioon Euroopan tuomioistuimen asiassa komissio v. Belgia²⁹ (C-543/17) antama tuomio,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin (EU) 2018/2001 muuttaminen

Muutetaan direktiivi (EU) 2018/2001 seuraavasti:

- 1) Lisätään 2 artiklaan alakohta seuraavasti:

”9 a) ’uusiutuvan energian ydinkehittämisalueella’ tarkoitetaan tiettyä joko maalla tai merellä sijaitsevaa paikkaa, jonka jäsenvaltio on nimennyt erityisen soveltuvaksi uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa tuottavien laitosten sijoittamiseen, lukuun ottamatta biomassaa hyödyntäviä polttolaitoksia;”

- 2) Korvataan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava yhteisesti, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus on vähintään 45 prosenttia unionin energian kokonaisloppukulutuksesta vuonna 2030.”

²⁸ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

²⁹ Unionin tuomioistuimen 8 päivänä heinäkuuta 2019 antama tuomio, komissio v. Belgia, C-543/17, ECLI: EU: C:2019:573.

3) Lisätään 15 artiklaan 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jäsenvaltioiden on toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa edistettävä uuden uusiutuvan energian teknologian testaamista pilottihankkeissa todellisissa olosuhteissa rajoitetun ajan, sovellettavan EU:n lainsäädännön mukaisesti ja toteuttaen asianmukaisia suojatoimia, joilla varmistetaan sähköjärjestelmän turvallinen toiminta ja vältetään kohtuuttomat vaikutukset sisämarkkinoiden toimintaan.”

4) Lisätään 15 b artikla seuraavasti:

”15 b artikla

Niiden alueiden kartoittaminen, joita tarvitaan kansallisissa panoksissa vuoden 2030 uusiutuvia energialähteitä koskevan tavoitteen saavuttamiseen

- 1) Jäsenvaltioiden on viimeistään [yhden vuoden kuluttua voimaantulosta] määritettävä maa- ja merialueet, jotka ovat tarpeen uusiutuvia energialähteitä käyttävien tuotantolaitosten sijoittamiselle, jotta ne voivat täyttää kansalliset panoksensa vuoteen 2030 asetetun uusiutuvaa energiaa koskevan tavoitteen saavuttamiseen tämän direktiivin 3 artiklan mukaisesti. Tällaisten alueiden on oltava oikeassa suhteessa arvioituihin kehityspolkuihin ja kunkin uusiutuvaa energiaa koskevan teknologian suunniteltuun kokonaiskapasiteettiin, jotka on vahvistettu jäsenvaltioiden kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa, sellaisina kuin ne ovat päivitettyinä asetuksen (EU) 2018/1999 14 artiklan mukaisesti.
 - 2) Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja alueita määrittäessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon
 - a) uusiutuvien energialähteiden saatavuus ja eri teknologioiden mahdollisuudet tuottaa uusiutuvaa energiaa maa- ja merialueilla;
 - b) ennakoitu energiankysyntä;
 - c) asiaankuuluvan verkkoinfrastruktuurin, varastoinnin ja muiden joustovälineiden saatavuus tai mahdollisuus perustaa tällaista verkkoinfrastruktuuria ja varastoja.
 - 3) Jäsenvaltioiden on suositettava 1 kohdassa tarkoitettun velvoitteen mukaisesti määritettyjen alueiden moninaiskäyttöä.”
- 5) Lisätään 15 c artikla seuraavasti:

”15 c artikla

Uusiutuvan energian ydinkehittämisalueet

- 1) Jäsenvaltioiden on viimeistään [kahden vuoden kuluttua voimaantulosta] hyväksyttävä suunnitelma tai suunnitelmat, joissa nimetään 15 b artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla uusiutuvan energian ydinkehittämisalueita yhtä tai useampaa uusiutuvaa energialähdettä varten. Tällaisessa suunnitelmassa tai suunnitelmissa jäsenvaltioiden on
 - a) nimettävä riittävän yhtenäisiä maa- ja merialueita, joilla tietyn tyyppisen uusiutuvan energian käyttöön otolla ei odoteta olevan merkittäviä ympäristövaikutuksia valitun alueen erityispiirteet huomioon ottaen. Tätä varten jäsenvaltioiden on

- asetettava etusijalle keinotekoiset ja rakennetut pinnat, kuten katot, liikenneinfrastruktuurialueet, paikoitusalueet, kaatopaikat, teollisuusalueet, kaivokset, keinotekoiset sisävesialueet, järvet tai tekoaltaat ja tarvittaessa yhdyskuntajätevesien käsittelylaitokset sekä pilaantuneet maa-alueet, joita ei voida käyttää maataloudessa;
 - jätettävä ulkopuolelle Natura 2000 -alueet, luonnonpuistot ja luonnonsuojelualueet, tiedossa olevat lintujen muuttoreitit sekä muut herkkyysskarttojen ja seuraavassa alakohdassa tarkoitettujen välineiden perusteella määritetyt alueet, lukuun ottamatta kyseisillä alueilla sijaitsevia keinotekoisia ja rakennettuja pintoja, kuten kattoja, pysäköintialueita tai liikenneinfrastruktuuria;
 - käytettävä kaikkia asianmukaisia välineitä ja data-aineistoja niiden alueiden määrittämiseksi, joilla uusiutuvan energian tuotantolaitoksilla ei olisi merkittäviä ympäristövaikutuksia, mukaan lukien luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston herkkyysskarttoitus.
- b) vahvistettava asianmukaiset säännöt nimetyille uusiutuvan energian ydinkehittämisalueille, mukaan lukien lieventävät toimenpiteet, joita on toteutettava uusiutuvan energian tuotantolaitosten, samalla paikalla sijaitsevien energiavarastojen sekä niiden verkkoon liittämiseen tarvittavien omaisuuserien asentamisen osalta, jotta voidaan välttää mahdolliset kielteiset ympäristövaikutukset tai, jos se ei ole mahdollista, vähentää niitä merkittävästi. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että toteutetaan asianmukaisia lieventäviä toimenpiteitä direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa, direktiivin 2009/147/ETY 5 artiklassa ja direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa kuvailtujen tilanteiden ehkäisemiseksi. Tällaiset säännöt on kohdennettava kunkin yksilöidyn uusiutuvan energian ydinkehittämisalueen erityispiirteisiin, kullakin alueella käyttöön otettavaan uusiutuvan energian teknologiaan tai teknologioihin sekä todettuihin ympäristövaikutuksiin. Näiden sääntöjen noudattaminen ja asianmukaisten lieventävien toimenpiteiden toteuttaminen yksittäisissä hankkeissa johtaa oletamaan siitä, että hankkeet eivät ole kyseisten säännösten vastaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 16 a artiklan 4 ja 5 kohdan soveltamista. Jos uusia lieventäviä toimenpiteitä, joilla pyritään estämään mahdollisuuksien mukaan neuvoston direktiivin 92/43/ETY ja direktiivin 2009/147/ETY nojalla suojeltujen lajien tappaminen tai häiritseminen tai muut ympäristövaikutukset, ei ole testattu laajasti niiden vaikuttavuuden osalta, jäsenvaltiot voivat sallia niiden käytön yhdessä tai useammassa pilottihankkeessa rajoitetun ajan edellyttäen, että tällaisten toimenpiteiden vaikuttavuutta seurataan tiiviisti ja, jos ne eivät osoittaudu vaikuttaviksi, toteutetaan viipymättä aiheellisia toimenpiteitä .

Jäsenvaltioiden on selitettävä suunnitelmassa arviointi, joka on tehty kunkin nimetyn ydinkehittämisalueen määrittämiseksi a alakohdassa vahvistettujen kriteerien perusteella sekä asianmukaisten lieventävien toimenpiteiden määrittämiseksi.

- 2) Ennen kuin hyväksytään suunnitelma tai suunnitelmat, joissa nimetään uusiutuvan energian ydinkehittämisalueet, niistä on tehtävä ympäristöarviointi direktiivissä 2001/42/EY säädettyjen edellytysten mukaisesti, ja tarvittaessa – jos niihin sisältyy Natura 2000 -alueilla sijaitsevia keinotekoisia ja rakennettuja pintoja, joilla todennäköisesti on merkittäviä vaikutuksia kyseisillä alueilla – direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukainen asianmukainen arviointi.
 - 3) Suunnitelma tai suunnitelmat, jo(i)ssa nimetään uusiutuvan energian ydinkehittämisalueet, on julkistettava ja niitä on uudelleentarkasteltava säännöllisesti, vähintään kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien asetuksen (EU) 2018/1999 14 artiklan mukaisen päivittämisen yhteydessä.”
- 6) Korvataan 16 artikla seuraavasti:

”16 artikla

Lupamenettelyn organisointi ja pääperiaatteet

- 1) Lupamenettelyn on katettava kaikki asiaan liittyvät hallinnolliset luvat, jotka koskevat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotantoon tarkoitettujen laitosten, samalla paikalla sijaitsevien energiavarastojen sekä niiden verkkoon liittämisen edellyttämien omaisuuserien rakentamista, päivittämistä ja käyttöä, mukaan lukien tarvittaessa verkkoon liittämistä koskevat luvat ja ympäristöarvioinnit. Lupamenettelyyn on sisällyttävä kaikki menettelyt 2 kohdan mukaisesta hakemuksen validiteetin tunnustamisesta siihen asti, kun asianomainen viranomainen tai asianomaiset viranomaiset ilmoittavat menettelyn tulosta koskevan lopullisen päätöksen.
- 2) Toimivaltaisen viranomaisen on hakemuksen vastaanottamisen jälkeen validoitava hakemus viimeistään neljäntoista päivän kuluttua hakemuksen vastaanottamisesta, kun on kyse ydinkehittämisalueilla sijaitsevista laitoksista, ja viimeistään kuukauden kuluttua vastaanottamisesta, kun on kyse ydinkehittämisalueiden ulkopuolella sijaitsevista laitoksista, tai jos hankkeen kehittäjä ei ole toimittanut kaikkia hakemuksen käsittelemiseksi tarvittavia tietoja, pyydettyä tätä toimittamaan täydellinen hakemus neljäntoista päivän kuluessa tällaisen pyynnön esittämisestä. Jos hankkeen kehittäjä ei toimita täydellistä hakemusta tämän määräajan kuluessa, toimivaltainen viranomainen voi hylätä hakemuksen kirjallisesti. Jos hakemus hylätään, toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava päätöksensä. Hankkeen kehittäjä voi jättää uuden hakemuksen uudelleen milloin tahansa hylkäämisen jälkeen. Lupamenettelyn alkamispäiväksi katsotaan päivä, jona toimivaltainen viranomainen ilmoittaa hakemuksen olevan validi.
- 3) Jäsenvaltioiden on perustettava tai nimettävä yksi tai useampi yhteyspiste. Näiden yhteyspisteiden on annettava hakijan pyynnöstä neuvoja ja apua koko hallinnollisen luvan hakemis- ja myöntämismenettelyn ajan. Hakijan ei tarvitse koko prosessin aikana olla yhteydessä useampaan kuin yhteen yhteyspisteeseen. Yhteyspisteen on ohjattava hakija hallinnollisen luvan hakemismenettelyn läpi – ympäristöön liittyvät vaiheet mukaan lukien – avoimella tavalla siihen saakka, kun vastuuviranomaiset tekevät yhden tai useamman päätöksen menettelyn päätteeksi, annettava hakijalle kaikki tarvittavat tiedot ja tarvittaessa otettava menettelyyn mukaan muita hallintoviranomaisia. Yhteyspisteen on varmistettava, että tässä direktiivissä säädetyt lupamenettelyn määräaika noudatetaan. Hakijoiden on voitava

toimittaa asiaankuuluvat asiakirjat digitaalisessa muodossa. Jäsenvaltioiden on viimeistään [kahden vuoden kuluttua voimaantulosta] varmistettava, että kaikki menettelyt toteutetaan sähköisessä muodossa.

- 4) Yhteyspisteen on asetettava uusiutuvan energian tuotantolaitosten kehittäjien saataville menettelykäsikirja ja tarjottava myös verkossa nämä tiedot, joissa käsitellään erikseen myös pienen mittakaavan hankkeita ja itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien hankkeita. Verkossa olevissa tiedoissa on myös ilmoitettava hakijan hakemuksen kannalta oikea yhteyspiste. Jos jäsenvaltiolla on useampi kuin yksi yhteyspiste, verkossa olevissa tiedoissa on ilmoitettava hakijan hakemuksen kannalta oikea yhteyspiste.
 - 5) Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijoilla on helposti käytettävissään yksinkertaiset menettelyt uusiutuvaa energiaa käyttävien laitosten rakentamiseen ja käyttöön liittyvää luvan myöntämismenettelyä ja luvan myöntämistä koskevien riitojen ratkaisemiseksi, tarvittaessa myös vaihtoehtoiset riitoratkaisumekanismit.
 - 6) Jäljempänä 16 a, 16 b ja 16 c artiklassa säädettyjen määräaikojen soveltaminen ei vaikuta oikeudelliseen muutoksenhakuun, oikeussuojakeinoihin ja muihin menettelyihin tuomioistuimissa eikä vaihtoehtoihin riitoratkaisumekanismeihin, mukaan lukien valitusmenettelyt sekä menettelyt ja muutoksenhaku tuomioistuinten ulkopuolella, ja niitä voidaan jatkaa enintään tällaisten menettelyjen keston ajan.
 - 7) Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusiutuvan energian tuotantolaitoksen kehittämishankkeeseen tai sen verkkoon liittämiseen liittyviin hallinnollisiin ja oikeudellisiin muutoksenhakuihin, ympäristönäkökohtiin liittyvät valitukset mukaan lukien, sovelletaan nopeinta mahdollista hallinnollista ja oikeudellista menettelyä, joka on käytettävissä asiaankuuluvalla kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla.”
- 7) Lisätään 16 a artikla seuraavasti:

”16 a artikla

Lupamenettely uusiutuvan energian ydinkehittämisalueilla

- 1) Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lupamenettelyn kesto ei ylitä yhtä vuotta uusiutuvan energian ydinkehittämisalueilla toteutettavien hankkeiden osalta. Kyseistä yhden vuoden määräaikaa voidaan jatkaa enintään kolmella kuukaudella, kun se on poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi asianmukaisesti perusteltua. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava selkeästi hankkeen kehittäjälle ne poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi pidennys on perusteltu.
- 2) Muilla kuin uusiutuvan energian ydinkehittämisalueilla sijaitsevien voimalaitosten päivittämisen ja uusien, sähkökapasiteetiltaan alle 150 kW:n uusien laitosten perustamisen, samoilla paikoilla sijaitsevien energian varastointilaitosten ja niiden verkkoon liittämisen osalta lupamenettelyn kesto ei saa ylittää kuutta kuukautta. Kyseistä yhden vuoden määräaikaa voidaan jatkaa enintään kolmella kuukaudella, kun se on poikkeuksellisten olosuhteiden perusteella asianmukaisesti perusteltua, kuten ensisijaisten turvallisuussyiden perusteella silloin, kun päivittämisshanke vaikuttaa merkittävästi verkkoon tai laitoksen alkuperäiseen kapasiteettiin, kokoon tai toimintaan. Jäsenvaltioiden

on ilmoitettava selkeästi hankkeen kehittäjälle ne poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi pidennys on perusteltu.

- 3) Poiketen siitä, mitä direktiivin 2011/92/EU 4 artiklan 2 kohdassa ja kyseisen direktiivin liitteessä II olevan 3 kohdan a, b, d, h ja i ja i alakohdassa ja 6 kohdan c alakohdassa, joko yksinään tai yhdessä 13 kohdan a alakohdan kanssa, säädetään: jos kyseessä ovat uusiutuvaa energiaa koskevat hankkeet, uusiutuvan energian tuotantolaitoksia (lukuun ottamatta biomassaa käyttäviä polttolaitoksia) koskevat uudet hakemukset, mukaan lukien laitosten päivittäminen, uusiutuvan energian ydinkehittämisalueilla, jotka on jo nimetty kyseessä olevaa teknologiaa varten, samoilla paikoilla sijaitsevat varastot sekä niiden verkkoon liittäminen vapautetaan vaatimuksesta tehdä erityinen ympäristövaikutusten arviointi direktiivin 2011/92/EU 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti edellyttäen, että nämä hankkeet ovat 15 c artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen ja toimenpiteiden mukaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 ja 5 kohdan soveltamista. Edellä tarkoitettua vapautusta direktiivin 2011/92/EU soveltamisesta ei sovelleta hankkeisiin, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa, tai jos jäsenvaltio, johon todennäköisesti kohdistuu merkittäviä vaikutuksia, sitä pyytää, kuten mainitun direktiivin 7 artiklassa säädetään.

Poiketen siitä, mitä direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdassa säädetään, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laitosten vaikutuksista Natura 2000 -alueisiin ei vaadita arviointia.

- 4) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä 3 kohdassa tarkoitettujen hakemusten seulonta. Seulonnan tarkoituksena on oltava määrittää, aiheuttaako jokin tällaisista hankkeista hyvin todennäköisesti merkittäviä ennakoimattomia haittavaikutuksia ottaen huomioon sen maantieteellisen alueen ympäristöherkkyys, jolla hanke sijaitsee, ja tällaisia vaikutuksia ei oltu havaittu direktiivin 2001/42/EY ja tapauksen mukaan direktiivin 92/43/ETY mukaisesti tehdyssä uusiutuvia energialähteitä koskevan suunnitelman tai suunnitelmien ympäristövaikutusten arvioinnissa. Hankkeiden päivittämiseen liittyvä seulonta olisi rajoitettava koskemaan muutoksen tai laajentamisen mahdollisia vaikutuksia alkuperäiseen hankkeeseen verrattuna.

Tällaista seulontaa varten hankkeen kehittäjän on annettava tietoja hankkeen ominaispiirteistä, siitä, noudattaako se 15 c artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti kyseessä olevan ydinkehittämisalueen osalta määritettyjä sääntöjä ja toimenpiteitä, hankkeessa hyväksytyistä lisätoimenpiteistä sekä siitä, miten näillä toimenpiteillä puututaan ympäristövaikutuksiin. Seulonta on saatettava päätökseen 30 päivän kuluessa uusia uusiutuvan energian tuotantolaitoksia koskevien hakemusten jättämissäpäivästä, lukuun ottamatta hakemuksia, jotka koskevat laitoksia, joiden sähköntuotantokapasiteetti on alle 150 kW. Tällaisten laitosten sekä laitosten päivittämistä koskevien uusien hakemusten osalta seulonta on saatettava päätökseen 15 päivän kuluessa.

- 5) Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen hakemusten on hyväksyttävä seulonnan jälkeen ympäristönäkökohtien osalta vaatimatta toimivaltaiselta viranomaiselta nimenomaista päätöstä, ellei toimivaltainen viranomainen tee asianmukaisesti perusteltua ja selkeään näyttöön perustuvaa hallinnollista päätöstä, jonka mukaan tietyllä hankkeella on sen sijaintipaikkana olevan maantieteellisen alueen ympäristöherkkyys huomioon ottaen erittäin todennäköisesti merkittäviä

ennakoimattomia haittavaikutuksia, joita ei voida lieventää toimenpiteillä, jotka on yksilöity ydinkehittämisalueita koskevassa suunnitelmassa tai suunnitelmissa tai joita hankkeen kehittäjä on hankkeelle ehdottanut. Päätös on asetettava julkisesti saataville. Tällaisista hankkeista on tehtävä direktiivin 2011/92/EY mukainen arviointi ja tarvittaessa direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukainen arviointi, joka on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa seurantapäätöksestä.

- 6) Jos asianomaisilta hallintoelimiltä ei 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen hakemusten lupamenettelyssä saada vastausta asetetussa määräajassa, asian käsittelyn hallinnolliset vaiheet katsotaan hyväksytyiksi, lukuun ottamatta tapauksia, joissa hankkeesta on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi 5 kohdan mukaisesti. Kaikki tästä seuraavat päätökset on asetettava julkisesti saataville.”

- 8) Lisätään 16 b artikla seuraavasti:

”16 b artikla

Lupamenettely uusiutuvan energian ydinkehittämisalueiden ulkopuolella

- 1) Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lupamenettelyjen kesto ei ylitä kahta vuotta uusiutuvan energian ydinkehittämisalueiden ulkopuolella toteutettavien hankkeiden osalta. Kyseistä kahden vuoden määräaikaa voidaan jatkaa enintään kolmella kuukaudella, kun se on poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi asianmukaisesti perusteltua. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava selkeästi hankkeen kehittäjälle ne poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi pidennys on perusteltu.
- 2) Jos direktiivin 2011/92/EU tai direktiivin 92/43/ETY nojalla edellytetään ympäristöarviointia, se on tehtävä yhdellä menettelyllä, jossa yhdistyvät kaikki tietyn hankkeen asiaankuuluvat arvioinnit. Kun tällaista ympäristövaikutusten arviointia edellytetään, toimivaltaisen viranomaisen on hankkeen kehittäjän toimittamat tiedot huomioon ottaen annettava lausunto niiden tietojen laajuudesta ja yksityiskohtaisuudesta, jotka hankkeen kehittäjän on sisällytettävä ympäristövaikutusten arviointiselostukseen ja joiden kattavuutta ei myöhemmin laajenneta. Jos tietyissä hankkeissa on toteutettu asianmukaisia lieventäviä toimenpiteitä, direktiivin 92/43/ETY 12 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 2009/147/EY 5 artiklan nojalla suojeltujen lajien tappamista tai häiritsemistä ei pidetä tahallisenä. Jos uusia lieventäviä toimenpiteitä, joilla pyritään estämään mahdollisuuksien mukaan neuvoston direktiivin 92/43/ETY ja direktiivin 2009/147/ETY nojalla suojeltujen lajien tappaminen tai häiritseminen tai muut mahdolliset ympäristövaikutukset, ei ole testattu laajasti niiden vaikuttavuuden osalta, jäsenvaltiot voivat sallia niiden käytön yhdessä tai useammassa pilottihankkeessa rajoitetun ajan edellyttäen, että tällaisten toimenpiteiden vaikuttavuutta seurataan tiiviisti ja jos ne eivät osoittaudu vaikuttaviksi, toteutetaan viipymättä aiheellisia toimenpiteitä Hankkeiden päivittämistä ja sähkökapasiteetiltaan alle 150 kW:n uusien laitosten perustamista, samoilla paikoilla sijaitsevia varastointilaitoksia ja niiden verkkoon liittämistä uusiutuvan energian ydinkehittämisalueiden ulkopuolella koskevan lupamenettelyn kesto ei saa ylittää yhtä vuotta, ympäristövaikutusten arviointi mukaan luettuna, jos sitä vaaditaan asiaa koskevassa lainsäädännössä. Kyseistä yhden vuoden määräaikaa voidaan jatkaa enintään kolmella

kuukaudella, kun se on poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi asianmukaisesti perusteltua. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava selkeästi hankkeiden kehittäjille ne poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi pidennys on perusteltu.

Jäsenvaltioiden on helpotettava ydinkehittämisalueiden ulkopuolella sijaitsevien hankkeiden päivittämistä varmistamalla, että jos unionin ympäristölainsäädännössä edellytetään hankkeen ympäristöarviointia, tällainen arviointi rajoittuu muutoksen tai laajennuksen mahdollisiin vaikutuksiin alkuperäiseen hankkeeseen verrattuna.”

- 9) Lisätään 16 c artikla seuraavasti:

”16 c artikla

Lupamenettely aurinkoenergiälaitteiden asentamiseksi keinotekoisiiin rakenteisiin

- 1) Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lupamenettely, joka koskee aurinkoenergiälaitteiden, mukaan lukien rakennuksiin integroidut aurinkoenergiajärjestelmät, asentamista nykyisiin tai tuleviin keinotekoisiiin rakenteisiin, keinotekoisia vedempintoja lukuun ottamatta, ei ylitä kolmea kuukautta edellyttäen, että tällaisten rakenteiden ensisijaisena tavoitteena ei ole aurinkoenergian tuotanto. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2011/92/EU 4 artiklan 2 kohdassa ja kyseisen direktiivin liitteessä II olevan 3 kohdan a ja b alakohdassa, joko yksinään tai yhdessä 13 kohdan a alakohdan kanssa, säädetään, tällainen aurinkoenergiälaitteiden asennus vapautetaan tarvittaessa vaatimuksesta tehdä erityinen ympäristövaikutusten arviointi direktiivin 2011/92/EU 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”

- 10) Lisätään 16 d artikla seuraavasti:

”16 d artikla

Erittäin tärkeä yleinen etu

Jäsenvaltioiden on viimeistään [kolmen kuukauden kuluttua voimaantulosta] varmistettava, että lupamenettelyssä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotantolaitosten suunnittelun, rakentamisen ja käytön, niiden verkkoon liittämisen ja asiaankuuluvan verkon itsensä sekä varastointimenetelmien katsotaan olevan erittäin tärkeän yleisen edun mukaisia ja palvelevan kansanterveyttä ja turvallisuutta, kun oikeudellisia etuja tasapainotetaan yksittäisissä tapauksissa direktiivin 92/43/EY 6 artiklan 4 kohdan ja 16 artiklan 1 kohdan c alakohdan, direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 7 kohdan ja direktiivin 2009/147/EY 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi.”

2 artikla

Direktiivin 2010/31/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2010/31/EU seuraavasti:

- 1) Lisätään 9 a artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Aurinkoenergia rakennuksissa

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki uudet rakennukset suunnitellaan siten, että optimoidaan niiden aurinkoenergian tuotantopotentiaali sijaintipaikan

aurinkosäteilyn mukaan, mikä mahdollistaa aurinkoteknologioiden myöhemmän asentamisen kustannustehokkaasti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava soveltuvien aurinkoenergiajärjestelmien käyttöönotto

- a) 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä kaikissa uusissa julkisissa ja kaupallisissa rakennuksissa, joiden hyötypinta-ala on yli 250 neliometriä;
- b) 31 päivään joulukuuta 2027 mennessä kaikissa olemassa olevissa julkisissa ja kaupallisissa rakennuksissa, joiden hyötypinta-ala on yli 250 neliometriä; ja
- c) 31 päivään joulukuuta 2029 mennessä kaikissa uusissa asuinrakennuksissa.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä ja asetettava julkisesti saataville kansallisella tasolla perusteet näiden velvoitteiden käytännön täytäntöönpanolle ja tietuystyypisille rakennuksille myönnettäville mahdollisille vapautuksille aurinkoenergiajärjestelmien arvioidun teknisen ja taloudellisen potentiaalin ja tämän velvoitteen piiriin kuuluvien rakennusten ominaisuuksien mukaisesti.”

3 artikla

Direktiivin 2012/27/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2012/27/EU seuraavasti:

- 1) Korvataan 3 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on yhteisesti varmistettava, että energiankulutusta vähennetään vähintään 13 prosenttia vuonna 2030 verrattuna vuoden 2020 viiteskenaarion ennusteisiin siten, että unionin energian loppukulutus on enintään 750 Mtoe ja unionin primäärienergian kulutus enintään 980 Mtoe vuonna 2030.”

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

- 1) Jäsenvaltioiden on saatettava 1 artiklan 10 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [kolme kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta].

Jäsenvaltioiden on saatettava 1 artiklan 1, 2, 3, 4, 6, 8 ja 9 kohdan ja 3 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [yksi vuosi tämän direktiivin voimaantulosta].

Jäsenvaltioiden on saatettava 1 artiklan 5 ja 7 kohdan ja 2 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta].

Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

- 2) Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja